

S. AUGUSTINI
PUSCULA

BR65

A5

1800

V.4

C.1

135850

1080046203

276

UNIVERSIDAD AUTONOMA DE NUEVO LEON
CAPILLA ALFONSO BARRON UNIVERSITARIA
Fol. 44 MICROFILMADO 11/3/83

Ep# 6#53

SANCTI AURELII AUGUSTINI
HIPPONENSIS EPISCOPI
OPUSCULA,
QUIBUS INSTITUTIO
UNIVERSE THEOLOGIE
COMPREHENDITUR
IN USUM CANDIDATORUM
THEOLOGIE:
COLLECTA EX EDITIONE
PATRUM CONGREGATIONIS S. MAURI.
EDITIO ALTERA.

*Quam in gratiam Alumnorum Collegii Matritensis
Domine Mariæ de Aragon majori ex parte auxit,
novoque ordine digessit*

*Frat. Antoninus Merino Ord. S. Augustini, sacr.
Theolog. Magister, ac ejusdem Collegii Rector.*

TOMUS IV.

MATRITI.
APUD VIDUAM DE IBARRA.

ANN. DOM. M. DCCC.

38547

BR 65

AS

1800

V. 4

Augustinum sanctæ recordationis virum, pro vitâ sua, atque pro meritis, in nostra semper communione habuimus; nec umquam hunc sinistrae suspicionis saltem rumor adpersit: quem tantæ scientiæ olim fuisse meminimus, ut inter magistros optimos etiam à meis semper decessoribus haberetur. Bene ergo de eo omnes in commune senserunt; utpote qui ubique cunctis & amori fuerit, & honori.

Contra istam clarissimæ laudationis tubam, contra istam sacratissimi testimonii dignitatem, audet quisquam malignæ interpretationis murmur emittere, & perspicuæ sincerissimæque sententiæ nubem obliquæ ambiguitatis obtendere?

S. Cælestinus I. Papa Epist. ad Galliarum episcopos cap. 2. Et S. Prosper contra Collat. cap. 21, n. 59.

FONDO BIBLIOTECA PUBLICA
DEL ESTADO DE NUEVO LEON

135850

MONITUM IN TOMUM QUARTUM.

CUM ex Augustino præclarissimum lumen prædestinationis & gratiæ sit ipse Salvator, ipse Mediator Dei & hominum Christus Jesus, recta methodo procedet Candidatus à mysteriis Christi Domini, ad Gratiæ & Prædestinationis mysteria. His intimè connexa sunt, quæ de libero hominis Arbitrio, & de Peccato originali excellentissimus divinæ gratiæ Doctor disseruit. Itaque ejusdem selecta Opuscula non alio à nobis proponuntur ordine, quàm quo ab ipso fuerunt scripta. Primò quidem liber, sive epistola *de Gratia novi Testamenti*: in qua tota Religionis christianæ summa & œconomia exhibetur. Deinde libri duo *de Gratia Christi, & de Peccato originali*; duæque epistolæ *ad Sixtum, & ad Vitalem*. Tum libri *de Gratia & libero Arbitrio, de Correptione & Gratia, de Prædestinatione sanctorum, & de Dono Perseverantiæ*. Atque in his Opusculis legendis id unum à Candidatis peto, caveant scilicet nonnullorum imperitiam, ne dicam, perversitatem, qui pelagianorum, aut semipelagianorum objectationes pro ipsius Augustini inconcussis ac tutissimis dogmatibus venditare non verentur.

IN-

INDEX OPUSCULORUM,
QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

	PAG.
<i>Epistola CXL. seu liber ad Honoratum, de Gratia novi Testamenti.....</i>	2.
<i>De Gratia Christi, liber primus.....</i>	75.
<i>De Peccato originali, liber secundus. 121.</i>	121.
<i>Epistola CXCIV. ad Sixtum.....</i>	165.
<i>Epistola CCXVII. ad Vitalem.....</i>	197.
<i>Epistola CCXIV. ad Valentinum....</i>	220.
<i>Epistola CCXV. ad eundem.....</i>	225.
<i>De Gratia & libero Arbitrio lib.....</i>	231.
<i>Epistola CCXVI. Valentini ad August.</i>	286.
<i>De Correctione & Gratia lib.....</i>	294.
<i>Epistola CCXXV. Prosperi ad August.</i>	353.
<i>Epist. CCXXVI. Hilarii ad August.</i>	364.
<i>De Prædestinatione sanctorum lib....</i>	375.
<i>De Dono Perseverantiæ lib.....</i>	438.

ERRATA SIC CORRIGE.

Pag.		Lege.
117. in marg.	<i>arbitri.....</i>	arbitrii.
161. in marg.	<i>baptismis ceremoniis</i>	baptismi ceremoniis.
244. lin. 22.	<i>suspiciatis.....</i>	susciptatis.
247. in marg.	<i>cundum.....</i>	secundum.
280. lin. 28.	<i>declinavit.....</i>	declinabit.
364. 21.	<i>arelanensi.....</i>	arelatensi.
388. 3.	<i>dixi.....</i>	dixit.
457. 2.	<i>terrenæ.....</i>	terrena.

DE SEQUENTE EPISTOLA,

LIB. II. RETRACT. CAP. XXXVI.

EO ipso tempore, quo contra donatistas vehementer exercebamur, & contra pelagianos a exerceri jam cœperamus, amicus quidam mihi misit quinque à Carthagine quæstiones, & rogavit ut eas illi scribendo exponerem; quæ sunt: Quid sibi velit vox illa Domini: *Deus meus, Deus meus, ut quid me dereliquisti?* Et quid sit quod ait Apostolus: *Ut in caritate radicati et fundati, prævaleatis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, & longitudo, & altitudo, & profundum.* Et quæ sint quinque virgines stultæ, quæve sapientes. Et quæ sint tenebræ exteriores. Et quomodo intelligendum sit: *Verbum caro factum est.* Ego autem intuens supradictam hæresim novam inimicam gratiæ Dei, sextam mihi proposui quæstionem de *Gratia Testamenti novi.* De qua disputans interposita expositione Psalmi vigesimi primi, in cuius capite scriptum est, quòd Dominus exclamavit in cruce, quod ille amicus in primis mihi proposuit exponendum; omnia illa quinque dissolvi, non hoc ordine, quo erant proposita, sed sicut mihi disserenti de *Gratia novi Testamenti*, tamquam suis locis congruenter occurrere potuerunt. Hic liber sic incipit: *Quinque mihi proposuisti tractandas quæstiones.*

TOM. IV.

A S.

a Adversus pelagianos exerceri cœperunt africani Episcopi anno 411. aut 412. quo jam tempore Pelagii discipulum Cælestium in carthaginensi Concilio judicatum fuisse produunt Patres Synodi alterius carthaginensis anni 416. in epistola, quæ hic edita est 175.

S. AURELI AUGUSTINI
HIPONENSIS EPISCOPI
DE GRATIA NOVI TESTAMENTI
LIBER *seu*
EPISTOLA CXL. *

* *Alias*
CXX.
que autem
140. erat,
nunc 260.

Augustinus Honorato respondet ad illius quinque quæstiones; præter quas sextam sibi ipse proponit, de Gratia novi Testamenti, adversus pelagianos tractandam: & Psalmum vicesimum primum ad eam rem totum interpretatur.

Scripta
an. 412.
PRÆFATIO.

I. **QUINQUE** mihi proposuisti pertractandas quæstiones atque solvendas, dilectissime mi frater ^a Honorate, hinc inde raptas, sicut te vel legentem movere, vel cogitanti tibi in mentem venire potuerunt, & in conspectum meum fusas quodam modo. Quarum solutionem si velim disserendo ordinare, non ut carptim, sicut propositæ sunt, de singulis disseram, sed uno quodam tenore sermonis eas inter se connectam atque contexam, difficile opus videtur: & tamen puto facilius eas solvi, si hoc fecero. Invicem quippe adjuvabunt, si altera pendebit ex altera, donec omnes veniant in seriem disputationis, non singillatim separatis locis, quasi unaquæque in sua privata intentione habitet; sed unum ali-

^a Honoratus baptismo initiatus nondum erat, ut liquet ex libri hujus c. 19. n. 48. Postea verò ad presbyterii munus evectus est: nisi forte fallitur Cassiodorus, qui in lib. de div. lect. c. 16. ait, opus istud scriptum fuisse ad Honoratum presbyterum.

quid intuentes, & unum collaborantes sociali ratione, & individua veritate.

2. **VOLUISTI** ergo, & scripto commo-
nuisti exponi atque aperiri tibi: *Quid sibi velit vox illa Domini: Deus meus, Deus meus, ut quid me dereliquisti? Et quid sit quod Apostolus ait: Ut in caritate radicati & fundati, prævaleatis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, longitudo, altitudo, & profundum. Et quæ sint virgines quinque stultæ, quæve sapientes. Et quæ sint tenebræ exteriores. Et quomodo intelligendum sit: Verbum caro factum est.* Hæ sunt certè quinque tam breviter à me commemoratæ, quàm abs te propositæ quæstiones. Proinde si placet, addamus & sextam, & illud potissimum requiramus: *Quæ sit Gratia novi Testamenti.* Hanc omnes illæ intueantur, & in hanc, ut opportunè quæque potuerit, opus suum conferat nobis, non eo scilicet ordine, quo eas & tu proposuisti, & ego recolui, sed unaquæque cum fuerit necessaria, velut vocata respondeat, & officium sui operis impleat. Ergo ita nascatur exordium.

3. **EST** quædam vita hominis carnalibus sensibus implicata, gaudiis carnalibus dedita, carnalem fugitans offensionem, voluptatemque consecrans. Hujus vitæ felicitas temporalis est: ab hac vita incipere necessitatis est: in ea persistere voluntatis. In hac quippe ex utero matris infans funditur, hujus offensiones quantum potest refugit, hujus appetit voluptates, nihil amplius valet. Sed posteaquam venerit in ætatem, qua in eo rationis usus evigilet, poterit adjuncta divinitus, voluntate eligere alteram vitam, cujus in mente gaudium

CAPUT I.

Præf. 21. 2.
Eph. 3. 17.

Matt. 25.

Matt. 22.

Joan. 1. 14.

CAP. II.